

فهرست مطالب

دیباچه، ص ۳
ولادت و کودکی امام حسین (ع)، ص ۵
منزلت امام حسین (ع)، ص ۷
زهد و عبادت امام حسین (ع)، ص ۱۶
حلف الفضول و امام حسین (ع)، ص ۱۹
امام حسین (ع) و معاویه، ص ۲۰
یزید و خصوصیاتش، ص ۲۳
بیعت گرفتن معاویه برای یزید، ص ۲۷
یزید و بیعت خواستن از امام حسین (ع)، ص ۳۳
آهنگ امام (ع) برای رفتن به مکه، ص ۳۶
حرکت امام (ع) به سوی مکه، ص ۳۹
امام حسین (ع) در مکه، ص ۴۰
دعوت کوفیان از امام حسین (ع)، ص ۴۲
فرستادن مسلم به کوفه، ص ۴۷
آماده شدن امام (ع) برای رفتن به کوفه، ص ۶۴
خروج امام (ع) به سوی کوفه، ص ۶۹
فرود اجباری در کربلا، ص ۷۸
شب عاشورا، ص ۹۷
روز عاشورا و نبرد خونین، ص ۱۰۴
اسرا در کوفه، ص ۱۵۸
اهل بیت (ع) در شام، ص ۱۶۹
ورود اهل بیت (ع) به مدینه، ص ۱۸۶
خبر داشتن امام (ع) از شهادتش، ص ۱۸۸
قیام توأبین و مختار، ص ۱۹۶
علل قیام امام حسین (ع) ۲۰۱

- پاسخ به شبهات قیام امام حسین(ع)، ص ۲۰۶
- فضیلت گریه بر امام حسین(ع)، ص ۲۱۵
- عزاداری امام حسین(ع)، ص ۲۱۹
- زیارت امام حسین(ع)، ص ۲۲۶
- شفا در تربت امام حسین(ع)، ص ۲۳۲
- زیارتگاه شدن محلّ دفن امام حسین(ع)، ص ۲۳۴
- کتاب‌نامه، ص ۲۳۸

دیباچه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَطَلَبُ اللَّهِ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ، سَيِّمًا بِقِيَّةِ اللَّهِ فِي الْأَرْضِينَ، وَ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيَّ أَعْدَائِهِمْ وَ مَخَالِفِيهِمْ وَ خَائِبِي حَقُوقِهِمْ.

شهادت امام حسین(ع) و یاران فداکارش به دست مسلمان‌نماها و دژخیمان اموی یکی از حوادث فراموش نشده تاریخ اسلام بلکه تاریخ بشریت است. هرچند این واقعه از نظر گستره و وسعت، در مقایسه با بسیاری از وقایع و حوادث تاریخ، چندان بزرگ نیست؛ ولی از جهت عمق و عظمت کم‌نظیر است. قساوت و بی‌رحمی از یک سو و صفات عالی انسانی از سوی دیگر، در این حماسه و تأثیرگذاری آن در دل‌ها و خروش بر کثرتی‌ها و ناپاکی‌ها و نامردمی‌ها و پیدا کردن روحیه ایثار و شهادت‌طلبی بی‌نظیر است؛ به طوری که گذشت قرن‌ها نه تنها نتوانسته آن را به فراموشی بسپرد، بلکه هر روز که می‌گذرد، شعله‌ورتر و درخشان‌تر می‌شود. تکرار عزاداری آن در هر سال بهترین عامل هشدارکننده است؛ چنان‌که آثار پیدا کردن روحیه جهاد و شهادت‌طلبی در روحیه مردم این سرزمین حسینی موج می‌زند که کمترین موجش انقلاب اسلامی ایران است.

در تاریخ بشریت، همواره بوده‌اند گروهی اندک با انگیزه‌های ارزش‌های دینی و غیر دینی در مقابل گروهی عظیم که برای استعمار و سرکوب دین‌طلبان و آزادی‌خواهان بر آن‌ها هجوم برده‌اند، تا پای جان ایستادگی کرده‌اند؛ و مهاجمین پس از کشتن مردانشان، زن‌ها و بچه‌هایشان را به اسارت درآورده‌اند؛ ولی از بین همه آن‌ها قیام امام حسین(ع) با یاران اندکش در مقابل هزاران نفر و کشته شدن و به اسارت برده شدن زن‌ها و بچه‌هایشان از ویژگی خاصی برخوردار است؛ و همین هم سبب شده که صدها واقعه و رخداد تاریخی روی هم به اهمیت قیام امام حسین(ع) نرسد. برای هیچ واقعه‌ای هم در حد عاشورا وقت و هزینه صرف نکرده‌اند و اشک نریخته‌اند. هرچه هم زمان می‌گذرد، نه تنها عشق و علاقه مؤمنان به قهرمانان حادثه کربلا و قهر و کین نسبت به عاملین آن یعنی بنی‌امیه کم نمی‌شود، بلکه بیشتر هم می‌شود. آری، بنا بر آن‌چه در زیارت عاشورا آمده: «این مصیبت امام حسین(ع) بر ما و همه اهل اسلام بلکه بر همه اهل آسمان‌ها بزرگ بود».

امروزه عزاداری امام حسین (ع) علاوه بر ایران در کشورهای بسیاری هم چون هندوستان، پاکستان، بنگلادش، لبنان و حتی کشورهای غربی بر گزار می شود. در کشورهای بسیاری، اهل سنت نیز در مجالس عزاداری شیعیان شرکت می کنند. حتی بت پرستان هند از آن جا که برکات زیادی در برگزاری عزاداری امام حسین (ع) دیده اند، خودشان مراسم عزاداری امام حسین (ع) در روز عاشورا بر پا می کنند و نذورات فراوانی در این مورد صرف می کنند. گاندی مصلح و منجی بزرگ هند از استعمار انگلستان گفت: من برای مردم هند چیز تازه ای نیآورده ام، فقط نتیجه ای که از مطالعات و تحقیقاتم در باره تاریخ زندگی قهرمانان کربلا به دست آورده ام، ارمغان هند کرده ام. اگر بخواهیم هند را نجات دهیم، واجب است همان راهی را بپیماییم که حسین بن علی (ع) پیمود.

پیامبر (ص) و ائمه معصومین (ع) هم در زمینه عشق به امام حسین (ع) و فضیلت گریه و برپا کردن مراسم عزاداری آن حضرت توصیه های فراوان نموده اند. وقتی ایام عاشورا می شد، ائمه اطهار (ع) از شاعران و مداحان می خواستند به خانه آن بزرگواران بروند و اشعاری که در مرتبه امام حسین (ع) سروده اند بخوانند و صله های فراوانی به آنان می دادند.

از طرفی، هیچ عاملی به اندازه مراسم سوگواری امام حسین (ع) و ذکر مصایب آن حضرت در احیا و بقای دین اسلام و مذهب تشیع و جامعه اسلامی تأثیر نداشته است؛ و به همین خاطر هم در احادیث اسلامی تأکید فراوانی بر عزاداری امام حسین (ع) شده است.

در مورد امام حسین (ع) و زندگی آن حضرت - به خصوص مقتل نویسی و عاشورا، کتاب ها و مقالات بی شماری نوشته شده است؛ ولی هر چه در این مورد گفته و نوشته شود، تکرار نیست، بلکه همواره مطالب ناب و ناگفته و نانوشته فراوان وجود دارد؛ زیرا رفتار و گفتار اهل بیت (ع) هم چون قرآن کریم - ثقل اصغر و اکبر - مانند اقیانوسی است که همواره می توان در آن به تحقیق و تتبع پرداخت. آری، به گفته صائب تبریزی:

یک عمر می توان سخن از زلف یار گفت در بند آن مباش که مضمون نمانده است

دکتر رحمت الله قاضیان